

عنوان مقاله:

مبانی جرم انگاری معاونت در جرایم سایبری از منظر فقه و حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه رسانه، دوره 32، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مرتضی چیت سزایان - استادیار گروه فقه و حقوق، دانشگاه شهید مطهری واحد تهران، تهران، ایران

میثم عباسی لاهرودی - کارشناس ارشد فقه و حقوق جزا، دانشگاه شهید مطهری واحد تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

محمد رسایی - استادیار گروه فقه و حقوق دانشگاه شهید مطهری واحد تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گسترده گی فضای سایبر، تمام ابعاد زندگی بشر را به خود معطوف کرده است، به نحوی که، جدایی از این فضا برای برخی قابل تصور نیست. علیرغم مزایای غیر قابل انکار فضای سایبر، متأسفانه با گذشت هرچه بیشتر از عمر آن، بهره برداری سوء از این فضا زمینه ساز مخاطرات بالقوه و بالفعل بسیاری شده است. این پژوهش، با روش توصیفی و تحلیلی، بر اساس منابع کتابخانه ای موجود، صورت گرفته و با تتبع در منابع، مبانی فقهی آن بیان شده؛ سپس ماهیت و شرایط حقوقی آن مورد بررسی قرار گرفته است. نتیجه این پژوهش، نشان می دهد معاونت در جرایم سایبری از مصادیق اعانه بر اثم است، لذا حرمت آن با استناد به ادله قرآنی، روایی و حکم مستقل عقل بر قبح کمک بر گناه اثبات می شود. همچنین مقدمات حرام و قاعده لاضرر نیز، به عنوان سایر مبانی فقهی مورد بررسی قرار گرفته است. مصادیق رفتار معاون در فضای سایبر، در صورت اجتماع عناصر قانونی، مادی و معنوی، واجد مسئولیت کیفری است. البته معاونت در جرایم سایبری، گاهی مستقل از فعل اصلی است؛ مانند پورنوگرافی، که مقنن ضمن اهمیت به حفظ عفت عمومی و صیانت از حریم جامعه طی دو ماده، معاونت در پورنوگرافی را جرمی مستقل برشمرده است و گاهی تابع فعل اصلی است، مانند جرایم علیه محرمانگی، صحت و تمامیت داده ها و سامانه های رایانه ای و مخابراتی و ... که طبق شرایط مندرج در ماده ۱۲۷ قانون مجازات اسلامی قابل مجازات است

کلمات کلیدی:

اعانه بر اثم، جرایم سایبری، مسئولیت کیفری معاون، قانون جرایم رایانه ای، فقه و حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1346672>

